

De Lofoten

De Lofotenreis van 2005 had indruk gemaakt. Althans voor een groepje dat bereid was duizenden kilometers per minibus af te leggen om voorbij de noordpoolcirkel te landen. Hierdoor werd het een Scandinavische trip waarin een flinke hap Noorwegen werd opgediend. De eerste dag bracht ons al in Aalborg, de Deense aanloop van de ferry naar de Noorse zuidkust. Via het Setesdal bereiken we de eerste fraaie fotostops, de in het meer van Haukelidsæter weerkaatste sneeuwvlekken en de mist boven de watervallen van Låtefossen. De derde dag flaneren we langs de vismarkt van Bergen, de tweede grootste Noorse stad. Een eerste voorspelling uit de reisgids komt niet uit: het regent niet in Bergen, de zon schijnt heerlijk tegen de kleurrijke gevels van de Bryggenkade

Meerdere tunnels en ferries verder schuiven we op naar het Nasjonalpark Jostedalbreen. Eindpunt is de Briksdalsbreen, een van de vele Noorse gletsjers waarvan de tong tegen de helling terugkruipt. Het landschap wordt pas echt winters nabij het Sommerskisenter als we een kudde schapen over de besneeuwde flanken zien trekken. Etienne schiet fraaie foto's van Lilianne en Georges, ook Jos genaamd. Eddy, soms Dirk genaamd, zoemt in op Arctische flora. De wolken hangen laag en Dalsnibba, 1476 m hoog gelegen, valt in de mist. In onze kookblokhut kan men reeds van routine gewagen. Op de zesde reisdag stappen we onder het neerstortende water van de Storseterfossen naar Flydalsjuvet en zien neer op de cruiseboot die een vracht toeristen naar Geiranger brengt.

Op het einde van de eerste week hebben we langs het trollenpad de weg naar Trondheim gevonden. Zo bereiken we de rotstekeningen langs het Snåsameer. Gewoon onvoorstelbaar dat die duizenden jaren oude tekeningen in de Scandinavische graniet zomaar onbeschermd liggen te pronken langs het wandelpad. Op dag acht houden we halt aan de poolcirkel. Dirk, soms ook Eddy genaamd, maakt een fotootje van Simonne en Eddy. Een lange dag, want die zon blijft maar boven de horizon. Een avondwandelingetje over de schommelende hangbrug boven het Saltdal is een goede verpozing na een dagtrip van meer dan 400 kilometer.

's Anderendaags hebben we geluk. Het is niet alleen prachtweert langs de fotogenieke Skjerstadfjorden, ook in Saltstraumen is het getij gunstig: kolkend stort het fjordwater zich naar de Atlantische Oceaan. De vier uur durende overtocht naar de Lofoten loopt prima. Toch even opkijken: een vader is met zijn twee dochtertjes per vergissing op de verkeerde overzetboot gestapt, zodat het schip nog even rechtsomkeer moet maken bij het verlaten van de haven van Bodø. 'Typical Norwegian!' mompelt een Noor ons toe. Op het eiland Moskenesøya beginnen we aan onze dubbele overnachtingen. Zo kunnen we heuse dagwandelingen maken. De brutale Lofoten worden snel steil naar het binnenland en via

enkele kabels hijsen we ons naar de topzone; helaas ligt de Munkebuhut in de mist. Van het schilderachtige vissersdorpje Å kunnen we beslist twee herinneringen koesteren: het geheel van de rorbu (paalwoningen) of de mootjes van de heerlijk verse koolvis

's Anderendaags loopt de autorit langs de vissersdorpjes Reine, Leknes, Henningsvær en Kabelvåg naar Svolvær, met 4000 inwoners het belangrijkste stadje van de Lofoten.

De eilandengroep Vesterålen bereiken we via Fiskebøl, waar het fraaie Hurtigrutenmuseum sommigen doet watertanden van een echte Noorse cruise (Nyksund is nieuw op het Kompasprogramma. Het vissershaventje dat tweemaal door natuurkrachten werd

vernietigd, is immers nog volop in restauratie. Het is de startplaats voor een kustwandeling via een steile bergpas naar Stø. De terugrit langs de Atlantische kust zou in Amerikaanse reisliteratuur de naam 'scenic drive' verdienen. Met 69° NB hebben we het noordpunt van de reis bereikt. De terugvaart via de noordelijke veerroute van Lødingen naar Bognes is korter, maar bij even helder weer genieten we van

fraaie fjordlandschappen op het vasteland. Svartisen is daarbij een volgend hoogtepunt: via een boottocht kunnen we weer het pad op naar de gelijknamige gletsjer. Het avondwandelingetje langs de kade van het sfeerrijke havenstadje Mosjoen maakt dat ook deze dag niet stuk kan.

Ook de volgende dag wordt duidelijk dat Noorwegen bijzonder geschikt is voor een combinatie reis natuur-stad: Trondheim heeft een architecturale binnenstad met dito 'waterfront' en het Jbunheimen Nasjonalpark is met toppen boven de 2300 m een geschikt parcours voor bergtochten. Vanuit Maurvangen, en ook weer na een boottocht, ondernemen de moedigsten een zes uur durende bergwandeling via de graat van Beseggen. Zij genieten van heerlijke vergezichten op de verschillende meerniveaus en een kudde elanden over de sneeuw.

Oslo is een mooi orgelpunt op de reis, vooral omdat ook hier het mooie weer van de partij is. Niet alleen het maritiem museumgebied staat op het programma, maar ook een dubbeltocht doorheen het Frognerpark met de sculpturen van Vigeland. We bezoeken het Slottsparken en wandelen doorheen het park van het koninklijk paleis.

Op de echte terugweg is na de 16 km-lange Öresundbrug Maribo een herinnering waard. Enerzijds omwille van de buitenlift aan de jeugdherberg, maar vooral voor de schilderachtige huisjes in het centrum van dit Deens provinciestadje. Een vroege veerboot brengt ons terug op het West-Europese vasteland. Meer dan 7000 km op 23 dagen, meer dan 120 tunnels en een tiental veerponten: het loont de moeite om van een enorme brok wilde natuur langs Atlantische kusten te genieten.

Tekst: Els Gallin

Foto's: Dirk Coolsaet

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.